

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. O.

przeciwko miastu W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 września 2016 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 9 maja 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

1) oddala zażalenie

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 9 maja 2016 r. w sprawie z powództwa A. O. i M. O. przeciwko m. W. o zapłatę odrzucił skargę kasacyjną pozwanym od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy wskazał, że w niniejszej sprawie wartość roszczenia dochodzonego w pozwie, wskazana także w treści skargi kasacyjnej, wynosi 1536 zł, a zatem sprawa nie kwalifikuje się do rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym. Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W zażaleniu na to postanowienie powódka A. O. podniosła zarzut naruszenia art. 398² § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że wartość zaskarżenia jest jedyną i podstawową przesłanką badania dopuszczalności skargi kasacyjnej, podczas gdy w sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia nie ma wpływu na nadanie jej biegu, bowiem skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu sporu od prawomocnych orzeczeń niezgodnych z prawem. Ponadto zdaniem powódki doszło do naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez jego zastosowanie i odrzucenie skargi kasacyjnej. Na tej podstawie powódka wniosła o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² k.p.c. dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona została od kryterium wartości przedmiotu zaskarżenia oraz kryterium rodzaju sprawy. Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach majątkowych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy ocenił, iż skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia wskazanego zarówno w pozwie, jak i w skardze kasacyjnej. Niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, skarga kasacyjna przysługuje w sprawach o odszkodowanie z tytułu wyrządzenia szkody przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem. To wyjątkowe rozwiązanie zostało wprowadzone do Kodeksu postępowania cywilnego wraz z uregulowaniem szczególnego postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

orzeczenia. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie powódka nie dochodzi odszkodowania za szkodę wyrządzoną niezgodnym z prawem prawomocnym orzeczeniem a źródłem szkody jest wadliwie, według powódki, ustalona na podstawie uchwały przez Radę m. W., należność za przedszkole.

Wobec tego nie doszło do zarzucanego naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c., a Sąd prawidłowo ocenił, iż skarga kasacyjna jest niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 marca 2016 r., II CZ 124/15, niepubl.; z dnia 26 maja 2016 r., IV CZK 674/14, niepubl.)

Z tej tylko przyczyny skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu i to niezależnie od tego, na jakich podstawach została ona oparta. Niedopuszczalność skargi kasacyjnej wyłącza też możliwość oceny podniesionego przez powódkę zarzutu nieważności postępowania w sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2014 r., II CZ 118/13).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c., 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 3, § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490; zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 617).